

Atingerea iubirii

Caprar Florin

I-am dat târziu aseară o-ntâlnire,
O frumusețe cu chipu-nseninat,
O boare ce-a pătruns fără de știre
În sufletul meu veșnic înghețat.

Când am simțit a ei catifelare,
Un voal ce-a îmbrăcat ființa mea,
Am fremătat simțind fina savoare,
Un câmp de flori de vară îmi părea.

O cină romantică, spre seară,
În care am servit dulceața ei,
A fost de-ajuns ca viața să îmi pară
Un cer al nopții sclipind de vii scânteii.

Săruturi diafane și suave
Au fost desertul sufletului meu,
Când am atins sublimele octave
Ca o soprană ce-nchină unui zeu

Un tainic lied, ascunsă rugă sfântă,
Pentr-o iubire pierdută în neant,
Unde numai speranța se avântă,
Făcând din nesfârșitul dor liant.

A fost pe loc explozie de viață
Atunci când cerul ți-a-ntalnit privirea
În zborul nostru înspre dimineață,
Când am simțit c-a renăscut iubirea.

Căprar Florin